

SOMS KENT OOK DE LIEFDE RESTRICTIES

Een Nederlandse man heeft al jaren een relatie met een illegale vrouw. Nu krijgen ze samen een kind. Ze vragen zich af wat dat voor gevolgen heeft: hoe moet het met de vroedvrouw, met de bevalling, met de geboorteaangifte, en welke nationaliteit en status krijgt het kind? Probleem is bovendien dat de vrouw in haar herkomstland officieel nog getrouwd is, ze zijn al jaren bezig de scheiding te regelen maar dat blijkt erg moeilijk te zijn.

PARTICULIEREN PROBEREN ROMAMEISJE TE HELPEN

Het Maatschappelijk Werk uit Den Bosch heeft contact met een Romameisje van 22 jaar. Haar asielerzoek is afgewezen en ze zou uit Nederland moeten vertrekken. Ze moest het AZC verlaten en is gaan zwerven. In Den Bosch is ze twee maanden opgenomen geweest in een instelling, vanwege psychische problemen. Nadat ze daaruit is ontslagen, werd ze een tijdje door particulieren geholpen. Die vragen zich af hoe het verder moet?

Meldpunt Vreemdelingendetentie behandelt 125 serieuze klachten per jaar 'Gebroken knie afgedaan met paracetamol'

"Een voorbeeld. Er belt een man vanuit de gevangenis dat hij een pijnlijke knie heeft en dat hij denkt dat zijn knieschijf gebroken is. In de gevangenis wordt zijn klacht behandeld met een paracetamol. Wij bellen dan zijn advocaat, en samen zorgen we ervoor dat er een foto wordt gemaakt van zijn knie." Aan het woord Miguella Biervliet, samen met Ariëtte Reijersen van Buuren verantwoordelijk voor het Meldpunt Vreemdelingendetentie bij Stichting LOS.

Door Gerard Luttenberg

Het Meldpunt verzamelt klachten over de omstandigheden in de vier centra voor vreemdelingendetentie die Nederland rijk is. Miguella: "Ik krijg zo'n vier à vijf telefoontjes per dag. Het gaat niet altijd over klachten. Velen weten van lotgenoten dat ze ons gratis kunnen bellen - ze hebben heel weinig beltegoed - dus wij worden vaak als koerier gebruikt voor berichten en vragen aan hun advocaat. Of ze hebben vragen over procedures. Per jaar zijn er zo'n 125 serieuze klachten. Daar proberen we met behulp van advocaten, Dokters van de Wereld, Amnesty International en psychiaters wat aan te doen." Ariëtte vult aan: "We proberen ook inzicht te krijgen in de aard van de klachten, en we publiceren veel om alle betrokkenen, de politiek en mensenrechtenorganisaties op de hoogte te houden van wat er speelt. We geven onder andere een nieuwsbrief uit en hebben een website."

Veel klachten gaan over de gezondheid, lichamelijk en geestelijk, want er is heel veel stress bij de gedetineerden. Zestien uur per dag zitten ze met zijn tweeën in een cel, ze hebben niets te doen, mogen niets leren. En hebben geen idee wat er met hen gaat gebeuren. "Het ergste vinden ze dat ze als zware crimineel behandeld worden," weet Ariëtte. "Ze worden met handboeien om 'op transport gesteld' - alleen het woordgebruik al - als ze naar ziekenhuis of ambassade moeten, soms met een broekstok in (red. om vluchten te bemoeilijken). Soms wordt meerdere keren per week hun cel onderzocht, dat wil zeggen dat de hele boel overhoop wordt gehaald."

Visitatieklacht ongegrond

Shockerend is een verhaal in de recentste nieuwsbrief van het Meldpunt: Een vrouw die in haar herkomstland is verkracht door twee mannen werd van het Detentiecentrum Schiphol naar het centrum in Zeist gebracht en moest zich voor de zoveelste keer uitkleden voor visi-

MIGUELLA BIERVLIET (L) EN ARIËTTE REIJERSEN VAN BUUREN BEHALEN SOMS LEUKE SUCCESSEN.

tatie en naakt drie kniebuigingen maken voor toezichhouders. Ze weigerde dit, waarop ze door twee mannen en twee vrouwen werd gedwongen dit toch te doen met behulp van beeklemmen. Ze werd met haar gezicht tegen de grond geduwd, een van de uitvoerders duwde een knie in de rug tijdens de visitatie. De beklagcommissie van het Detentiecentrum te Zeist oordeelde de klacht van de vrouw ongegrond.

'Inhumanaal', onmenselijk, zo noemt de Nationale Ombudsman de behandeling van gedetineerde vreemdelingen. Nederland wordt veroordeeld door het Antifoltering Comité (CPT) van de Raad van Europa en door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties. Maar in Den Haag heerst beangstigende stilte, schriftelijke Kamervragen zo af en toe, gevolgd door de voorspelbare doodoener van de minister: moeten ze maar vrijwillig meewerken aan hun terugkeer, dan worden ze niet opgesloten, overkomt ze niets.

Rechten en mogelijkheden

Voor Ariëtte en Miguella op de foto gaan nog één vraag: is het al met al niet erg deprimerend wat ze doen? "Nee," verzekert Miguella. "Ze hebben nu in ieder geval een luisterend oor. Vaak kunnen we ze ook al helpen door ze te wijzen op hun rechten en mogelijkheden, dat weten ze soms niet. Als ze bijvoorbeeld duidelijk zeggen dat ze zullen meewerken, worden de handboeien vaak niet gebruikt. En soms zijn er echt leuke successen. Zo mocht een vrouw die uitgezet zou worden mede door onze bemiddeling nog haar kleinkind zien voor ze echt weg moest."

En de lobby dan? "Dat is een kwestie van dossieropbouw," zegt Ariëtte. "Steeds weer jurisprudentie verzamelen, steeds weer de verantwoordelijken benaderen. Dat leidt nu alleen tot protesten van buiten maar uiteindelijk moet er ook in Den Haag een belletje gaan rinkelen dat het zo niet kan." ●

Meer info:
www.meldpuntvreemdelingendetentie.nl

LOS kort

Facebook en donateursoproep

De nieuwe website van Stichting LOS is sinds juli online. Op deze website laten we beter zien wat we doen en wat we te bieden hebben. Natuurlijk is de lijst met organisaties die steun geven aan ongedocumenteerde migranten nog steeds via de website te vinden. Ook de agenda en het actuele juridische en beleidsmatige nieuws kunt u hier vinden. Maar ook vindt u er een complete database met informatie over de rechten en mogelijkheden om hulp te bieden aan onze doelgroep.

Naast de website hebben we ons facebook-account nieuw leven ingeblazen. We reageren daarmee sneller op de actualiteit, en zijn beter zichtbaar voor mensen en organisaties die social media gebruiken. We zien het effect ook direct terug in onze bekendheid: die stijgt met sprongen!

Het Meldpunt Vreemdelingendetentie is dit halfjaar weer erg actief, met dank aan onze stagiaire Miguella Biervliet die vier dagen per week aanwezig is. Hierdoor stijgt het aantal meldingen, en

ook de mogelijkheid om vreemdelingen in detentie hulp te bieden. In samenwerking met andere organisaties wordt bovendien gewerkt aan verbetering van de monitoring van de medische zorg in detentie, en lobby voor alternatieven voor detentie.

Naar verwachting zal Stichting LOS binnenkort beginnen met een project om problemen van ongedocumenteerde kinderen in de stad Utrecht in kaart te brengen. Daarbij werken we samen met de Hogeschool Utrecht (HU). We vinden het een kans dat studenten van de HU zo in aanraking komen met ongedocumenteerde kinderen en hun ouders, een deel van de samenleving dat voor de meesten volstrekt onbekend terrein is.

Buiten de Boot is opgezet als donateurskrant. Als start hebben we de krant toegestuurd aan vele adressen die bij ons bekend zijn. Volgend jaar zal Stichting LOS hard werken aan het verder verspreiden van deze krant naar adressen buiten ons netwerk. Als u suggesties heeft hoe we dit kunnen aanpakken, horen we dat graag. ●

'Functioneel relen maakt opeens veel mogelijk'

Wim Hofman: een rondborstige, hartelijke en mededeelzame man. Hij woont in een bescheiden huis in een gerenoveerde buurt van Hilversum. En hij biedt onderdak aan mensen die dat nodig hebben.

Door Marian Schouten

"Het is allemaal begonnen met mijn buurman, een man uit Iran. Hij vroeg mij om een bijbel in het Farsi. Een half jaar later had hij die uit en wilde worden gedoopt. Vanaf dat moment haalde hij mensen in huis. Hij pikte ze op van straat en nam ze mee voor een maaltijd en een kop koffie. Ik kwam eens langs, leerde die mensen kennen en zo ben ik er in gerold.

De bovenverdieping van mijn huis heb ik verbouwd. Daar bied ik mensen onderdak. Soms voor een paar dagen of een paar weken. Maar de laatste keer hebben een moeder en dochter er 2,5 jaar gewoond. Ze zwierven op straat in afwachting van een uitspraak. Tenslotte hebben ze onder Albayrak geruisloos een status gekregen.

Ik heb ook regelmatig Nederlandse daklozen in huis. Op dit moment een moeder met haar twee kinderen uit Eritrea. Ze hebben alledrie een Nederlands paspoort, maar ze stonden nergens ingeschreven. Daardoor konden ze zich niet aanmelden als woningzoekende. Nu staan ze bij mij ingeschreven, krijgen ze een uitkering, de kinderen gaan naar school en ze hebben uitzicht op een woning.

Bijna geadopteerd

Soms krijg ik mensen via de Grote Kerk in Hilversum. Een orthodoxe kerk met een actieve en warme dia-

conie. Achter de schermen geven zij veel steun aan gezinnen. Ze hebben een heel netwerk van adressen waardoor ze de mensen met problemen kennen, kunnen helpen en eventueel onder kunnen brengen. Het is verbazend hoeveel mensen onderdak aanbieden en hoe ver ze gaan in het bieden van hulp. In één van de villawijken ken ik een echtpaar dat een jonge asielzoeker zo ongeveer heeft geadopteerd. Hij is inmiddels werkzaam als tandarts.

Het gaat natuurlijk niet altijd zo soepel. Ik sprak pas een gezin uit Zeeland dat al jaren mensen in huis heeft en failliet dreigt te gaan. Want vergis je niet, het kost handenvol geld om iemand onderdak te geven. Je moet alles betalen. Al zijn er vaak ook weer mensen die bijvoorbeeld gratis medische zorg verlenen.

Wat we op dit moment zien is dat het aantal mensen zonder onderdak enorm toeneemt. De regels zijn strenger, de opvangcapaciteit wordt minder. In elke leegstaande schuur slapen daklozen. Vrouwen zijn extra kwetsbaar. Die komen soms terecht in een situatie van seksuele uitbuiting. Ik weet dat in schrijnende gevallen vrouwen en kinderen zelfs het land zijn uitgesmokkeld, zodat ze in Engeland of Frankrijk opnieuw een asielprocedure konden beginnen.

Buiten de lijntjes kleuren

Veel mensen raken zoek tussen de regels van de wet. Ambtenaren ach-

In de rubriek 'De buurvrouw' portretteert Buiten de Boot iedere keer een gewone burger die zich belangeloos inzet voor mensen zonder papieren.

ter het loket durven niet buiten de lijntjes te kleuren. Ze doen gewichtig, vertellen maar het halve verhaal, laten je terugkomen voor iets dat je in vijf minuten had kunnen afhandelen. Dan is het handig als je namens een instantie kunt optreden. Ik ben sinds een jaar lid van het PvdA Ombudsteam. Dat helpt enorm. Dan gaat zo'n ambtenaar gauw overleggen met z'n meerdere en blijkt er opeens wél van alles mogelijk te zijn. 'Functioneel relen' noem ik dat.

Als mensen op mijn weg komen, heeft dat een bedoeling. Het is mijn gave om mensen een duwtje te geven, zodat ze weer verder kunnen. Zo heb ik in de afgelopen jaren zo'n 200 mensen kunnen helpen. Misschien ben ik daarin te ver gegaan. Ben ik vergeten op de juiste momenten prioriteiten te stellen en verloor ik soms uit het oog dat mijn eerste verantwoordelijkheid mijn gezin is. Mijn vrouw is gaandeweg afgehaakt. Zeven jaar geleden zijn we gescheiden. Dat is een te hoge prijs.

Maar ik kan in mijn perceptie soms niet anders, zeker als het om kinderen gaat.

Dan staan ze bij me op de stoep en dan denk ik: 'Het zal jouw kind maar zijn.'

En voor het eerst valt de spraakwerval even stil. ●

WIM HOFMAN: 'HET IS MIJN GAVE OM MENSEN EEN DUWTJE TE GEVEN, ZODAT ZE WEER VERDER KUNNEN.'

- FOTO © TUKKIE TUK

Commentaar en landelijk nieuws

In de periode na de val van het kabinet was het rustig in politiek Den Haag. Inmiddels is dat gewijzigd met het bekend worden van het nieuwe regeerakkoord.

Dankzij de lobby van *Defence for Children* en de inzet van de PvdA, krijgen gewortelde kinderen en hun gezinnen nu een kans op legalisering. Ook zal het strengere gezinsmigratiebeleid, dat op 1 oktober inging, nog wat verzacht worden. Voor de rest heeft het regeerakkoord ons zwaar teleurgesteld. Het is onverbloemd VVD-beleid, met opnieuw strafbaarstelling van illegaal verblijf, invoering van de wet 'eens illegaal – altijd illegaal', alweer een verhoging van de inburgeringseisen, uitholling van de rechten die horen bij een verblijfsvergunning, en nogmaals aanscherping van de 'glijdende schaal' (de mogelijkheid om een vergunning in te trekken vanwege een strafblad).

Samen met vele organisaties riepen we het PvdA-congres op niet in te stemmen met de strafbaarstelling van illegaal verblijf. Hierdoor zullen ongedocumenteerde migranten nóg kwetsbaarder worden en zullen ze moeilijker bereikbaar zijn voor hulpverlening. Gelukkig bleken veel PvdA-leden het met ons eens.

Intussen starten wanhopige, uitgeprocedeerde asielzoekers steeds nieuwe tentenkampen. Momenteel zijn er twee: in Amsterdam en in den Haag. Eerdere tentenkampen zijn steeds geëindigd met opvang in een vrijheidsbeperkend regime. Het is frustrerend dat basisvoorzieningen zoals onderdak en eten steeds op individuele basis afgedwongen moeten worden. Stichting LOS vindt dat in een rijk land als Nederland niemand op straat zou moeten slapen. Bovendien vinden we dat de asielprocedure rechtvaardiger zou moeten zijn; Casco, een platform voor moderne kunst in Utrecht, heeft met Somaliërs uit de eerste tentenkampen zichtbaar gemaakt hoe absurd de taaltoets in hun geval uitpakt.

In het regeerakkoord staat niets over vreemdelingendetentie. We zullen vanuit onze ervaringen met het Meldpunt Vreemdelingendetentie, blijven pleiten voor herziening van dit systeem en hopen dat ons pleidooi eindelijk gehoor vindt. ●

Trossen LOS!

COLUMN

Stapelen

Vlak voor het definitieve einde van de ministeriële loopbaan van Gerd Leers, kwam de biografie van Marten Toonder uit. Erg goed schijnt hij er niet vanaf te komen, maar dat dit afbreuk zal doen aan mijn bewondering voor de chroniqueur van leven en werken van O.B. Bommel verwacht ik niet.

Bepaald anders ligt dit bij Leers, die in het publieke debat over het kinderpardon meermalen bittere verwijten uitte aan het adres van asielzoekers die 'na een zorgvuldige en eerlijke procedure' nul op het rekest hebben gekregen en vervolgens procedure na procedure voeren, om uiteindelijk te jeremiëren dat hun kinderen na al die jaren met goed fatsoen niet meer weggestuurd kunnen worden. Een pardon mag geen premie zijn op het eindeloos stapelen van procedures, luidde zijn standpunt, en valse hoop is schadelijk voor de tere kinderziel.

Uit de mond van een bewindspersoon die donders goed weet dat de werkelijkheid anders ligt, klinkt dit naar het huichelachtige opportunisme van markies de Cantecler van Barneveldt. De huidige vreemdelingenwetgeving is immers zo ingericht dat als ik a) in mijn thuisland moet vrezen dat mijn kop eraf gaat, b) daar sowieso doodga omdat ik suikerziekte heb en daar geen insuline is, c) in Nederland een studie volg en d) hier ook nog mijn *prince charmant* heb ontmoet, ik maar liefst vier aparte procedures moet opstarten om dit alles verblijfsrechtelijk aan te kaarten. Alle doorlooptijden van behandeling in eerste aanleg, bezwaar, beroep en hoger meegerekend, ben je zo een jaar of zes, acht verder. Het is ongetwijfeld juist dat veel vreemdelingen procedure op procedure stapelen, maar Leers' verwijt is méér dan alleen onterecht. 'Dat is ja reine hoogstapelarij' zou professor Prlwytzkofsky uit de Bommelsaga zeggen.

Sinds kort lijkt het Kinderpardon onder handbereik en is het bewind van deze hoogstapelaar voorbij. Hij kan misschien weer burgemeester worden, ergens in Bulgarije. Zijn ambtswoning staat er al. En we hebben er Bulle Bas als staatssecretaris voor teruggekregen. ●

Mr. Willem Boelens werkt als advocaat bij Schoolplein advocaten en is gespecialiseerd in asiel- en vreemdelingenrecht.

Mogelijk geen verblijfsvergunning voor kinderen die op straat gezet zijn

Nieuw kinderpardon helpt 1500 kinderen

Hong is uitgeprocedeerd vluchteling. Ze werd in 2006 met Fang Fang, haar baby van vier maanden oud, op straat gezet: 'Jullie moeten terug naar China'. Dochter Fang Fang is hier geboren en woont nu zeven jaar in Nederland, zonder verblijfsvergunning. De nieuwe regering komt nu met een Kinderpardon voor kinderen die vijf jaar of langer in Nederland zijn. Kinderen die in de 'illegale' leven, zoals Fang Fang, vallen mogelijk buiten de boot.

Door Margreet Jenezon

Begin november maakte de nieuwe regering bekend dat er een Kinderpardon komt. Voor dit pardon komen kinderen en alleenstaande, minderjarige asielzoekers in aanmerking, die (vóór hun achttiende jaar) vijf jaar of langer in Nederland wonen, hier geworteld zijn, én voor hun 21e jaar* een aanvraag doen. Ook komt er een wettelijke regeling voor toekomstige 'gevallen' met strengere voorwaarden. Daniëlle de Jong van Defence for Children (DCI), een organisatie die jarenlang voor een Kinderpardon gestreden heeft, is 'heel erg blij'. "Eindelijk duidelijkheid voor kinderen die hier al lang wonen en in onzekerheid leven. We zien dit als een oplossing, vooral nu er ook een wet komt. Helaas zijn er nog steeds kinderen die erbuiten vallen, daar gaan we ons voor inzetten."

Volgens De Jong is er nog 'veel onduidelijk' aan het pardon en de wettelijke regeling. "Er moet nog verder invulling aan gegeven worden en het is van veel dingen onzeker hoe ze geïnterpreteerd worden." Sinds de presentatie van het regeerakkoord zitten veel kinderen en ouders daardoor extra in spanning. "We werden vorige week platgebeld door gezinnen, vooral mensen die willen weten of ze eronder vallen, maar

ook om ons te bedanken. Veel gezinnen waren aan het feestvieren."

DCI voert al jaren met kinderen samen campagne voor een oplossing onder het motto: 'Wij blijven'.

Voor de meeste kinderen die al die tijd in rijksopvang verblijven, zoals Asielzoekerscentra (AZC's), Vrijheidsbepalende Locaties (VBL's) of gezinslocaties, is het zeker dat ze onder het pardon vallen. Kinderen die buiten rijksopvang wonen, zoals in gemeentelijk gefinancierde noodopvang of in de illegaliteit, vallen er volgens De Jong 'waarschijnlijk niet' onder, maar dit is nog onzeker.

Illegaal gemaakt

Zo is het bij kinderen zoals Fang Fang. Die zijn op straat gezet vanuit AZC's of VBL's toen dat nog mocht. De vraag is of hen tegengeworpen mag worden dat ze zich 'onttrokken hebben aan het toezicht'. Ze zijn tenslotte vaak 'onuitzetbaar' op straat gezet door de overheid zelf. Volgens De Jong zijn er 'aardig wat groepen kinderen, óók allemaal hier geworteld', die niet onder het Kinderpardon vallen, zoals het nu in het regeerakkoord staat. Bijvoorbeeld kinderen die hier al heel lang wonen en wier ouders geen asiel aangevraagd hebben, of kinderen die

MET HET KINDERPARDON ZIJN 1500 KINDEREN GERED, NOG VEEL ANDEREN VERKEREN IN ONZEKERHEID. - FOTO © JAN KEES HELMS

al ouder dan 21 jaar zijn, of van wie een van de ouders beschuldigd wordt van oorlogsmisdaden in het land van herkomst. Zij vallen volgens het akkoord buiten de boot, terwijl ze volgens De Jong 'op dezelfde manier geworteld zijn als de anderen'. DCI wil deze groepen en voorwaarden aankaarten in gesprekken met politici, evenals de verschillen tussen pardonregeling en wettelijke regeling. De Tweede Kamer kan nog invloed uitoefenen. De Jong: "We gaan proberen ervoor te zorgen dat ze allemaal gelijk behandeld worden." ●

* Het is niet bekend of voor (ex-)AMA's (alleenstaande minderjarige asielzoekers) ook de 21-jouarsgrens telt. Het is eveneens niet zeker in hoeverre verblijf in het buitenland tegengeworpen wordt, en hoe lang.

De namen Hong en Fang Fang zijn gefingeerd. (Kind op de foto is een ander kind dan in de tekst).

Meer informatie: www.defenceforchildren.nl

Nieuw wetsvoorstel maakt 'stapelen' van procedures onmogelijk

Rutte II neemt asielaanvraag tweede kans af

Het is een prachtige titel voor een nieuwe wet: stroomlijning toelatingsprocedures. Dit wetsvoorstel - nog ingediend door minister Leers - is nu onderdeel geworden van het regeerakkoord van Rutte II. Het heeft als doel te voorkomen dat migranten steeds nieuwe aanvragen voor verblijfsvergunningen indienen - het 'stapelen van procedures'. Leers wilde de IND de mogelijkheid bieden om aanvragen voor een verblijfsvergunning niet alleen te beoordelen op het verblijfsdoel dat de aanvrager aangeeft, maar ook op een reeks andere verblijfsdoelen. Door alles tegelijk te beslissen worden nieuwe aanvragen daarna zinloos.

Door Rian Ederveen

In praktijk betekent het dat asielzoekers bij hun eerste asielaanvraag ook beoordeeld worden op de zogenaamde 'reguliere gronden', de verblijfsredenen voor aanvragen die juist vaak vanuit noodopvanginstellingen worden ingediend. Denk daarbij aan aanvragen 'uitstel van vertrek op medische gronden', voor zieke mensen zonder verblijfsrecht, die niet kunnen reizen, of wier ziekte in het herkomstland niet kan worden behandeld. Of aan aanvragen 'buitenschuld', voor ongedocumenteerden die buiten hun schuld niet kunnen terugkeren naar hun herkomstland. Of aanvragen op grond van discretionaire bevoegdheid, ofwel vrije beslissingsruimte van de minister, voor mensen die om humanitaire redenen zouden moeten blijven.

Het zal duidelijk zijn dat een groot deel van deze verblijfsredenen bij een eerste aanvraag bijna niet getoetst kunnen worden: er is nog weinig bekend van ziektes, nog geen sprake

van humanitaire redenen, laat staan van terugkeerprognosen. Toch wil de IND in de toekomst bij elke beslissing over een asielaanvraag ook alvast anticiperen op deze verblijfsredenen. Dat kost meer tijd en geld, omdat veel van deze verblijfsredenen nog niet van toepassing zijn. Een extra tijdsinvestering in het begin, betaalt zich terug volgens Leers: een nieuwe aanvraag op één van deze 'reguliere gronden' hoeft alleen beoordeeld te worden als er zogenaamde 'nova' zijn, ofwel nieuwe informatie voor handen is. Informatie die al eerder bekend had kunnen zijn, is geen 'nova' en hoeft daarom behandeld te worden. Veel aanvragen kunnen daarom snel worden afgewezen.

Niet in staat

Het wordt dus heel belangrijk om de IND goed op de hoogte te houden van alle individuele omstandigheden die mogelijk van belang zijn bij het beoordelen van een aanvraag. De verantwoordelijkheid daarvoor ligt formeel bij de aanvrager zelf. Maar natuurlijk zijn ongedo-

HET REGEERAKKOORD VRAAGT GROTE DESKUNDIGHEID VAN DE HULPVERLENING. - FOTO © FROUWKJE BIJLSTRA

cumenteerde migranten vaak niet in staat te overzien wat ze allemaal moeten vertellen en hoe ze dat moeten onderbouwen. Hulpverleners zullen daarom noodzakelijk zijn om bij elke aanvraag alle documenten mee te sturen die van toepassing zijn op alle verblijfsdoelen die tegelijk getoetst zullen gaan worden. Dat vraagt een enorme deskundigheid van deze hulpverleners, en legt tegelijk ook een grote verantwoordelijkheid bij hen. Advocaten zullen nog maar weinig tijd hebben, want tegelijk met de 'stroomlijning toelatingsprocedures' wordt voor advocaten het no cure no pay-principe ingevoerd. Advocaten zullen alleen nog be-

taald gaan worden voor gewonnen zaken. Het verzamelen van documentatie zullen ze waarschijnlijk gaan overlaten aan anderen.

Extra werk

Nét voor het zomerreces, bij de behandeling van dit wetsvoorstel van Leers, vroegen Kamerleden zich nog af of de wet het wel zou gaan halen. Inmiddels weten we dat het wetsvoorstel in het regeerakkoord is opgenomen. We zullen de gevolgen merken vanaf 1 juli 2013: nog meer werk voor de hulpverlening, en nog meer kansloze uitgeprocedeerde asielzoekers die geen toekomst meer zien. ●

Organisatie in beeld: Jongerenhuis Eindhoven 'Het belangrijkste is echt: samenwonen'

"Ooit woonde ik in een leefgemeenschap, waaruit alle jongeren langzamerhand verdwenen", vertelt Sjaak Huizer. "Een aantal jaren heb ik gezocht naar een alternatief, totdat dit eruit kwam. Langzamerhand is het gegroeid tot wat het nu is: een plek waar jongeren echt samenwonen." Huizer is initiatiefnemer van Jongerenhuis Eindhoven, waar vluchtelingen samenwonen met studenten.

Door Gerard Luttenberg

Het begon in 2000 met één huis. In 2004 werd het een stichting en kon met hulp van sponsors als Emmaus-instellingen en kloosters een tweede huis worden gekocht. De huizen worden steeds meer gerund door de bewoners zelf. "In het begin was het de bedoeling dat de studenten er maar een jaar mochten wonen, maar dat gaf veel onrust. Nu blijven ze zolang mogelijk, zij zijn het cement van de huizen."

De website van Jongerenhuis Eindhoven zegt: 'Het is meer dan een kamer huren. Iedere dag kom je met andere culturen en tradities in aanraking. Samenwerking, gastvrijheid en samen eten zijn erg belangrijk'. Sanne, Saskia en Subhan bevestigen dit. "Het belangrijkste is echt: samenwonen," zegt Saskia. "Dat is dus vier keer per week samen eten, samen spelletjes doen, elkaar helpen als dat nodig is, niet als professionele hulpverlener maar als vriendendienst."

Altijd proberen

"Als we met ideeën komen wordt er nooit ge-

zegd: nee, dat kan niet. Altijd proberen we samen hoe we ze kunnen realiseren," zegt Subhan. Dat is het tweede aspect van dat samenwonen: nieuwe bewoners worden geacht actief bij te dragen aan de gemeenschap. Als er een kamer vrijkomt, worden kandidaten geselecteerd op hun sociaal-zijn en hun bereidheid mee te denken. De bewoners bepalen wie ze kiezen.

Van dat samenleven maken ze ook werk in de straat zelf. Huizer: "We doen mee aan straatfeesten, we nodigen bureaus uit om te komen eten en binnenkort houden we open huis."

Niet de juiste papieren

De vluchtelingen hebben soms wel, soms niet de juiste papieren. Ze komen overal vandaan. "Wij doen niet aan politiek," antwoordde Huizer ooit aan de door hemzelf uitgenodigde wijkagent toen die vroeg of een van de inwonende vrouwen de juiste papieren had. "Dat die mensen hier veilig wonen is goed voor de samenleving, in ieder geval beter als dat ze 's nachts dakloos op straat zwerven."

Van vluchtelingen wordt ook verwacht dat ze aan de gemeenschap bijdragen. Ze moeten werk of scholing zoeken en plannen maken voor de toekomst. "Het is wel eens voorgekomen dat iemand alleen maar op de bank voor de tv lag en een beetje zijn leven ging liggen afwachten. Zo iemand heeft duidelijk geen baat bij het Jongerenhuis en wordt na verloop van tijd weggestuurd. We hebben hem daarom de wacht aangezegd en dat hielp onmiddellijk," vertelt Sanne.

Wat op hen de meeste indruk heeft gemaakt? "Elke keer als een vluchteling weer rechtop gaat staan en iets van zijn leven gaat maken, dat vind ik geweldig," zegt Sjaak. En Sanne: "Eens in de week eten we met zijn dertien. Het is zo geweldig dat al die verschillende culturen, religies, standpunten en talen samen zo gezellig en gelukkig zijn. Thuis." Binnenkort komt er een derde 'thuis' bij. ●

Voor meer info: www.jongerenhuis-eindhoven.nl. Daar is ook meer te vinden over het VREEMDLANDfestival dat het Jongerenhuis samen met het Studium Generale op 21 februari 2013 organiseert op het terrein van de Technische Universiteit Eindhoven.

COLOFON

Stichting Landelijk Ongedocumenteerden Steunpunt

[buiten de] BOOT is een uitgave van Stichting LOS (stichting Landelijk Ongedocumenteerden Steunpunt) en verschijnt drie keer per jaar.

Stichting LOS ondersteunt individuen en organisaties die mensen zonder verblijfsvergunning ('ongedocumenteerden') helpen. [buiten de] BOOT wordt op aanvraag toegestuurd naar individuele donateurs en instellingen.

DONATEUR WORDEN?

Als donateur van Stichting LOS steunt u de activiteiten van Stichting LOS die de rechten van de ongedocumenteerden in Nederland op de agenda houdt van de lokale en landelijke politiek.

Voor €20,- per jaar ontvangt u driemaal per jaar [buiten de] BOOT. Maak uw bijdrage over op rekeningnummer 9552448 ten name van Stichting Landelijk Ongedocumenteerden Steunpunt, Utrecht onder vermelding van donateur en uw adres en u ontvangt drie maal per jaar [buiten de] BOOT. U kunt ook een mail sturen naar info@stichtinglos.nl. Grotere bijdragen zijn altijd welkom.

Stichting LOS
Kanaalstraat 243
3531 CJ Utrecht
030 2990222
info@stichtinglos.nl
www.stichtinglos.nl

MEDEWERKERS AAN DIT NUMMER

Frouwkje Bijlstra, Rian Ederveen, Jan Kees Helms, Margreet Jenezon, Gerard Luttenberg, Sjaak Rood, Marian Schouten, Trudy Timmer, Tukkie
OPMAAK en ONTWERP
Nils Buis, Om tekst en vorm, De Bilt
EINDREDACTIE
De Mediageneratie, Utrecht
DRUK
Drukkerij Pascal, Utrecht

Deze editie wordt mede mogelijk gemaakt door een bijdrage van Emmaus Haarzuilens en het Ana María Fonds Algemeen Nut.

ANA MARÍA FONDS

Deze krant is gedrukt op Lumi Silk, FSC-gecertificeerd papier afkomstig uit verantwoord gekweekte bossen.

IN HET JONGERENHUIS IN EINDHOVEN WONEN VLUCHTELINGEN EN NEDERLANDERS SAMEN.